

NUEVO BILLETE DE MIL.- Curioso el motivo del nuevo billete de mil pesetas reproducido ultimamente en los periódicos. Se abrió concurso y uno de los trabajos premiados es éste, tan notable. He aquí el motivo: un fraile predica, vehemente; alrededor de su cabeza una aureola: es un santo. Por lo que se distingue en la borrosa fotografía, un dominico: Santo Domingo de Guzmán, seguramente. Un grupo apiñado le escucha, ángeles con trompeta descienden del cielo. Es intrigante saber que relación puede tener un santo con un billete de mil pesetas. La única coherente es la que estos papeles hay que darlos a los necesitados. Pero no es probable que el artista y el jurado pensasen en ello. Pensaron, supongo, en una gloria española: Santo Domingo de Guzmán. De todas formas: ¿Que pinta un santo -español, francés o judío- en un billete de mil?

MERIENDA PARA LAS NIÑERAS.- Un médico de Bilbao ha sorprendido a dos niñeras "desaprensivas". La primera se bebió el biberón del niño. La segunda se repartió con su novio la merienda de un pequeño "que aun no sabía hablar". El susodicho médico ha escrito una carta a las madres de familia en las que les aconseja estar al tanto de la comida de sus niños. Alerta, pues, con las niñeras! Eso. Alerta con las niñeras. No hay más que una solución de compromiso: que también merienden. Porque nada hay tan fastidioso, como ver, con los brazos cruzados, como otro merienda. Se sienten cosquillas en el estómago. Y si, además, el otro no sabe hablar...

No creiem que sigui necessari fer cap comentari a aquestes tres petites notes. Elles soles ja ho diuen prou be tot. La misèria franquista, la no observància de les indicacions del mes alt magistrat de l'Església Catòlica (i això que ells es diuen catòlics) i la descarada exhibició de Sants en llocs que no tenen res a veure amb la moneda. Veritablement, ELLS MATEIXOS diuen el que nosaltres podríem propagar.

EL GOBERNADOR DE BARCELONA
VOL ESSER POPULAR...

A Barcelona s'ha comentat abastament el gest del Governador civil, Acedo amb motiu de l'incident ocorregut al Camp de les Corts. Heus ací els fets.

Per causes que encara no s'han aclarit una barrera va trencar-se i un gran nombre d'espectadors va envahir el camp. La policia va intentar impedir-ho apallissant barbarament els espectadors que queien al camp o be que intentaven fugir de l'allau humana que els queia damunt. Entre els espectadors hi havia un Comissari de Policia el qual fou igualment maltractat, potser inclus mes que els altres, puix cada vegada que intentava establir la seva personalitat era apallissat mes fort.

La indignació fou tan gran per part del public que els crits de protesta i certes accions començaren a fer impressió. Davant del perill que això representava, el Governador Civil que es trobava al Camp baixà ràpidament al mig del terreny per intentar redreçar la situació. El public, veient això, protestà encara amb mes violència i aleshores el Governador canvià d'actitud: Intervingué en contra de la policia, donà alguns cops de puny a alguns dels que es trobaven davant seu i finalment els feu formar al mig del camp i els hi feu un discurs tractant-los d'inutils, d'estúpids i de ganduls, entre altres qualificatius. El public aprofità aquest incident per a aplaudir les paraules del Governador i per a apostrofar els guardies encara amb mes violència. El més bo del cas es que la premsa de Barcelona gairebé ni ha parlat d'aquest incident, limitant-se a dir que hi haguèren quaranta ferits...

Editat pel Comité Departament del Sena d'E.R.C. - 5 rue Faubourg Poissonnière. PARIS